

[Albrechtsen]

sen, som faktisk er ganske chokerende, nemlig 0. Så står der ganske vist længere nede, at der snart vil komme 8. 8 ungdomsboliger i København vil der snart komme! Jeg synes da ærlig talt, det er noget chokerende, når man tager i betragtning, at problemet med ungdomsboliger jo er størst netop i København.

På den baggrund kan jeg slet ikke forstå, at hr. Estrup kan blive ved med at gentage, at så må vi jo vente og se med disse forhandlinger. Når jeg så spørger: jamen kommer så det konkrete udspil på Folketingets bord inden jul?, får jeg heller ikke længere noget svar. Man bliver mere og mere tåget i sine udtalelser, jo mere konkret jeg spørger. Det synes jeg simpelt hen ikke at de unge i København kan være tjent med.

Jeg synes heller ikke, at man kan være tjent med, at en boligminister står i fjernsynet og lover – og jeg ved ikke, hvor mange steder hr. Estrup stod og lovede – at der vil blive gjort noget, og at svarene så, når man borer i det, bliver mere og mere undvigende. Så siger hr. Estrup, at han ikke straks farer hen og fremsætter et forslag i Folketinget; han vil vente og se, om der ikke hellere kunne komme noget ud af det i Boligministeriet. Men der er ingen substans i svarene.

Kan vi få et tilsagn fra ministeren og fra hr. Estrup om, at der vil foreligge et konkret forslag inden jul?

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hr. Albrechtsen spørger direkte til de i forslaget nævnte 1.000 midlertidige ungdomsboliger. Mit svar gik på, at de opgørelser, vi kender, tyder på, at det er et begrænset antal, der vil kunne komme på tale. Det har noget at gøre med manglerne i de 1.000 lejligheder og grovheden af disse mangler. Man kan jo ikke acceptere, at unge mennesker bor under kondemnable forhold i brandfarlige ejendomme.

Der skal altså bruges midler til at istandsætte ejendommene. Hvis der er tale om midlertidig istandsættelse, er det klart, at det ikke har noget formål at bruge lige så mange penge til en midlertidig istandsættelse, som en ny, færdig ungdomsbolig ville koste. Det er altså en balancegang at finde de muligheder i den eksisterende boligmasse, hvor det er forsvarligt at indrette midlertidige boliger.

Det er det, vi er i gang med. Det er rigtigt, at det bliver en stor hjælp, når vi fra Københavns Kommune får at vide, hvor mange tomme boliger den egentlig har stående.

Til spørgsmålet om udnyttelse af ungdomsboligkvoten: jamen det er jo en stor hjælp også til Københavns Kommune, at man hæver rammebeløbet med de 15 pct. også for ejendomme, der har fået tilsagn om støtte i 1986, men som først kommer i gang i 1987.

Man må heller ikke være blind for den mekanisme, der ligger i, at når man én gang har luftet tanken om, at man arbejder med at hæve rammebeløbet, så går mange af projekterne i stå, fordi man måske også ønsker at gennemføre dem på et lidt højere niveau kvalitetsmæssigt, hvilket et andet rammebeløb kan give. Men heri skal ikke ligge, at jeg mener, at Københavns Kommune ikke godt kunne gøre mere for at fremme projekterne også tidsmæssigt, så vi ikke blot får dem ved årets udgang som et tilbagevendende skema. Jeg mener, at man godt kunne gøre lidt mere, men det er ikke noget, vi kan gøre fra denne talerstol.

Med hensyn til at gøre noget i øvrigt mener jeg, at jeg sagde ganske klart, at der jo er gjort noget. Antallet af ungdomsboliger, der kan opføres: plus 900. Byfornyelsessanering: plus 260 mill. kr.; heraf bliver der sikkert med kapitel 3 op til 200 mill. kr., fra 105 mill. kr. til 200 mill. kr. Samtidig har saneringsselskaberne i forhandling med Københavns Kommune og Boligministeriet ændret deres arbejdsgang vedrørende behandling af saneringssager og tilkendegivet at ville yde en ekstra indsats for at undgå unødigt tomme boliger.

Jeg skylder også hr. Estrup et svar på spørgsmålet om bidraget i forbindelse med realkreditlen, bidragsfastsættelsen, hvor hr. Estrup beder om, at man skal forhandle. Selvfølgelig skal man forhandle, og det er også det, vi gør, men man må ligesom også medgive, at boligministeren må have lidt af forhandle om, og det kan denne bestemmelse i lovforslaget sikre boligministeren.

Hr. Pelle Voigt spurgte om kompensation for huslejestigning. Jeg mener, jeg svarede klart. Ud over den gældende boligstøtteordning, vi har, vil lejerne komme til at betale de 7 pct. mere i husleje. Men man må stadig gøre sig klart, at ungdomsboligen er overor-